

[Elgaard.]

Indenrigsminister taknemmelig for, at han forelægger Forslag, der skulde have den Virkning at sætte mere Skub i Byggeriet. Jeg maa ogsaa nu sige til den højtærede Minister, at Venstre ikke vil modsætte sig Forslagets Gennemførelse, men der indeholdes bl. a. i den nye Paragraf vedrørende Skattehenstand en Række Problemer, som jeg synes, vi maa tale lidt sammen om i et enkelt Udvalgsmøde.

Dernæst vil jeg sige til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Einer-Jensen), at det forekom mig, at det var en meget anstrengt Ordførertale, han holdt. Det ærede Medlem bevægede sig om Arbejdsløsheden og de manglende Boliger paa samme Maade som Katten omkring den varme Grød. Jeg kan udmærket godt forstaa den ærede Ordførers Vanskeligheder, men hvorfor rører saa det ærede Medlem overhovedet ved det? Da nu det ærede Medlem imidlertid har rejst dette Spørgsmaal, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Den første er den, at jeg har set, at 30 000 organiserede Arbejdere inden for Byggefagenes Samvirke paa deres Repræsentantskabsmøde for faa Dage siden har vedtaget en lang Resolution vedrørende Byggeriet, og i denne Resolution, som, efter hvad der har staaet i den socialdemokratiske Presse, var stilet til Regering og Rigsdag, siger man, at der er skjulte Kræfter, som saboterer Byggeriet. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister; om han er enig i den Opfattelse, der kommer til Udtryk i denne Udtalelse. Man siger endvidere i Resolutionen, at man har ubetinget Tillid til de af Regeringen og Rigsdagen gennemførte Foranstaltninger, og man henstiller, at der fra det offentlige Side sættes en saadan Fart i Boligbyggeriet, at den fornødne Boligmængde bliver bragt til Veje, saaledes at den private Kapital tvinges til at nøjes med en rimelig Husleje, et rimeligt Udbytte. Jeg vil gerne sige baade til Socialdemokratiets ærede Ordfører og til den højtærede Minister, at saadanne Resolutioner kan man jo vedtage og gennem deres Offentliggørelse forsøge at paavirke Offentligheden i en bestemt Retning, men naar man vedtager saadanne Resolutioner, har man Pligt til at føre Bevis for, at den Opfattelse, man giver Udtryk for i en saadan Resolution, dog har nogen Realitet bag sig, og dette gælder netop med Hensyn til dette Spørgsmaal, om der er skjulte Kræfter, der saboterer Byggeriet, idet man gennem en saadan Udtalelse egentlig bedømmer Forholdene saaledes, at der paa dette vigtige Be-

skæftigelsesomraade skulde være en saadan Tilstand, at en eller anden Form for Kapitalinteresser var i Stand til at forhindre en normal Udvikling. Jeg har derfor fundet Anledning til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om han deler den Opfattelse, som denne Resolution giver Udtryk for. Jeg mener nemlig, dette kan ikke være Tilfældet. Jeg har hørt den højtærede Minister her i Folketinget nævne mange forskellige Forhold som Aarsag til Svingningerne i Byggeriet med Hensyn til Opførelse af et større eller mindre Antal Boliger pr. Aar, baade Valutaforhold og andre Forhold i Forbindelse med Administrationen af Ejendomme, der lejes ud, men jeg har aldrig før hørt den Aarsag nævne, som er nævnt i denne Resolution.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte jo en Række Ting, som har været fremført som Aarsager til, at Boligbyggeriet ikke gik stærkere, end det gjorde. Dertil var nu ogsaa kommet Huslejeloven. Maa jeg sige vedrørende denne Betragtning, at Regeringen ikke alene i Kraft af sin politiske Magt, men ogsaa i Kraft af sin Forbindelse med Nationalbanken har jo i sin Haand paa vigtige Omraader at være med til at bestemme, hvorledes disse Spørgsmaal skal reguleres og lægges til Rette. For mig er der ingen Tvivl om, at der er foretaget en Række Ting fra Regeringens Side, der ikke har styrket Mulighederne for Byggeri. Der er næppe heller nogen Tvivl om, at man under de nuværende Forhold har Mulighed for at placere tilstedeværende Kapital i hvert Fald lige saa godt som inden for Byggeriet. Den ustandselige Laven om paa Lovgivningen vedrørende Boligbyggeriet, denne evige Uro, dette, at man ændrer saa den ene Lov, saa den anden og saa den tredje, saa der ikke er en fast Linie at disponere efter, bevirker, at Penge, der almindeligvis burde placeres i Byggeriet, placeres andre Steder. Ansvaret for dette har Regeringen og Regeringspartierne med 100 pCt. Derfor er det urimeligt, at man ved Resolutioner søger at forplumre Bedømmelsen af dette Forhold — ud fra hvilken Interesse skal jeg ikke udtale mig om.

Der er jo ogsaa vedtaget andre Resolutioner i Forbindelse med Spørgsmaal om Byggeforetagender, og de enkelte ærede Medlemmer kan jo tillægge den ene og den anden Resolution større eller mindre Betydning, efter som de er indstillet over for Sagen. Jeg vil gerne nævne et Par Linier af en Resolution, der er vedtaget den 27. Juli 1938 af Landsmødet i „Byggeforum“.